

וזוהר שמות מקרה ג"כ באים זה אחר זה (ר"ש ו' תבון, פי' המלות הזרות)
הבהיריות והמקשיות (אילם לישי"ר מקנדיה, מעין חתום מ"ו).
ע"י ערך זהר, ספיריות.

בְּהִירִי כמו בהיר.

האור וכו' עומד בלי שיתנועע בספירי והבהירי (רי"א איריה, שער
השמים ו' י'). וכן יקרה בכל פעם שנראה דבר דרך שני אמצעיים בהיריים
מתחלפים בעובי (אילם לישי"ר מקנדיה, ע"ו).

בְּהִמּוּת, **בְּהִמּוּת**, תכונת הבהמה; חמריות, גשמיות (tierische, viehische
Natur; das Grobsinnliche).

ובהמיותה תעזור טבע האדם להתנהג במדה הזאת (תקן מדות הנפש
לרשב"ג, כ"ו). שלא יהיה האדם נמשך אחר בהמיותו לבד (מו"ג, פתיחה). לא
יעשה מרי רק בבהמיות (שם ג' ח'). רוח הגדלות, רוח הבהמות, רוח
השכלי (ר"מ הדרשן, פי' מדרש י' הדברות).

בְּהִמּוּת מה שיש בו מטבע הבהמה; חמרי, גשמי; (tierisch; irdisch).
כשלבם שזור ביין אהבת העולם ונוטה אל תאוותיו הבהמיות
(חור"ה, הקדמה). התאוה להנאות הבהמיות (שם, עבודת האלהים ב'). כאלו אין בו
טבע בהמי (כוזרי ג' ה'). והוא התכלית מהחי הבהמי (שם ה' י"ב). וכאשר
היא (הנפש המדברת) מקבילה לגבור הכחות הבהמיים נקראת פעולתה
הנהגה (שם). רוח החיים אשר הוא נפש הבהמית (הגיון הנפש לראב"ח, ב').
כחות הבהמיות (אמונה רמה ג'). פעולות הבהמיות (שם). ושתתגבר נפשו
הבהמית על נפשו המשכלת (המעלות לרש"ט סלקירא, א') פועל בהמי (שם מ').

בְּחִינָה (א') עיון והתבוננות (Betrachtung, Untersuchung).
מהות הבחינה היא התבונן בסימני חכמת הבורא בברואים (חור"ה,
שער הבחינה א'). ושיחקרו על הדבר ויבחנוהו בחינה אחר בחינה עד
שלא יפול בלב האדם ספק (כוזרי א' ח'). הנה כבר הוציאתנו זאת הבחינה
אל המחקר על ב' שאלות (מו"נ ב' י"ט). והנכון לעזוב ולהרחיק בחינתם
בדמיון לבד וכו', ואמנם בחינתם באמתת השכל וכו' הוא ראוי (שם ב'
כ"ט). בחינת עולם (שם ספרו של ר' ידעיה חפניני).

ב' ערך, יחס, נקודת ראות, סגולה עצמית וכיו"ב (Hinsicht, Be-
ziehung, Gesichtspunkt, Charakter).

בבחינה = quatenus; עי' בהקדמת תרגומי ס' המדות של שפינוזה.
 היות קצת הדברים עצם בבחינת דבר מה ומקרה בבחינת דבר
 מה (אמונה רמה א' א'). והחושבים כלם חסרון בבחינת ההשגה (מו"נ א' מ"ז).
 כי כל מה שלמציאותו סבה הוא אפשר-המציאות בבחינת עצמו (שם ב')
 חקדמה י"ט). שכל מחויב-המציאות בבחינת עצמו אין סבה למציאותו כלל
 (שם, הקדמה כ'). מהשיג כלל הענינים בבחינתם = per se (עץ חיים לאחר בן
 אליהו). שלכל שנוי בחינות, אם מצד הנושא וכו', ובבחינה הזאת הוא
 בשאר המאמרות (אור ח' לר"ח קרשקש, א' ר'). ולפי שהמחויב-המציאות ממנו
 שהוא מחויב בבחינת עצמו וממנו שהוא מחויב בבחינת סבתו ואפשר
 בבחינת עצמו (שם א' ל'). מצד היותו חלק מן הכלל, לא בבחינת הפרט
 מצד עצמו (עקרים א' ט"ו). בבחינת סבתו (שם ב' ה'). כי אלו אינם אלא
 בחינות שכליות, לא ענינים נבדלים (שם ב' י"ג). כי חיוב עבוד את קונו
 הוא משתי בחינות (ר"מ אלשיך לאיוב ד' י"ז). ומזאת הבחינה קראם
 (הרמב"ם) עקרים ויסודות (ר"י אברבנאל, ראש אמנה כ"ג). בעל חי המדבר נבחר
 מכל בעלי החיים בשלש בחינות, ואלה הם: בחינת השכל, בחינת
 הדבור, בחינת המכתב (ר' זלמן הענא, בנין שלמה, חצר הבנין).

בבחינה נשואית, בבחינת עצמותם = objektiv, in objektiver
 Beziehung; בבחינת נפשנו = subjektiv (מינס).

ג') נסיון (Erfahrung).

לקוח מהבחינה (גבעת המורה; ועי' גם פרידענטהאל, יסוד הדת ב').

ד') מבחן (Prüfstein, Kriterium).

ואם בחינת זה הענין ומצדו בכח המדמה או בשכל, ובאיזה דבר
 יובדל בין המדומה והמושכל (מו"נ ג' ט"ו).

בְּחִינָי, מה שמתחס על הבחינה, על הנסיון (experimentell; auf die Erfahrung bezüglich).

הכרה בחיניית = Erfahrungserkenntnis; הכרה שכלית = Ver-
 nunfterkenntnis (גבעת המורה).

בְּחִירָה, יכולת האדם לעשות מעשיו עפ"י רצונו (Willensfreiheit).
 וצריך שאבאר שהאדם לא יעשה דבר עד שיהיה בוחר לעשותו, כי
 לא יתכן לעשות מה שאין לו בחירה, ולא מי שאיננו בוחר (אמונות
 ודעות ד'). ועם כל זה אשר עשו וכו' היה בבחירה שחייבים עליה